

नेपथ्ये

वैतालिकैः । जयतां जयतां युवराजः ।

प्रथमः ।

अमरमुनिरिवात्रिः स्रष्टुरत्रेखिन्दु-

बुध इव शिशिरांशोर्वैधवस्येव देवः ।

तव पितुरुन्नपस्त्वं गुणैर्लोककान्तै-

रतिशयिनि समाप्ता वंश एवाशिषस्ते ॥ १५९ ॥

द्वितीयः ।

तव पितरि पुरस्ताडुन्नतावस्थिते ऽस्मिं

स्थितिमति च विभक्ता त्वय्यनाकम्पधैर्ये ।

अधिकतरमिदानीं रात्रते राजलक्ष्मी-

र्हिभवति जलधौ च प्राप्ततोयेव गङ्गा ॥ १६० ॥

रम्भा । दिट्ठिआ पिअसही पुत्तअस्स जुअराअसिरिं पेक्खिअ

भत्तुणो अविरहेण वडुदि ।

उर्वशी । णं साधारणो ज्जेव णो अब्बुदअो ॥ कुमारं हस्ते गृहीत्वा ॥

जाद जेट्टमादरं वन्देहि ।

राजा । तिष्ठ सममेव तत्रभवत्याः समीपं यास्यामस्तावत् ।

नारदः ।

आयुषो यौवराज्यश्रीः स्मारयत्यात्मजस्य ते ।

अभिषिक्तं महासेनं सैनापत्ये महत्तता ॥ १६१ ॥

राजा । अनुगृहीतो ऽस्मि भवता ।